

Cicle de xerrades

"VAL MÉS PREVENIR..."

La intervenció en el marc de la prevenció dels riscos laborals i en tot allò que afavoreixi el benestar de les persones en l'àmbit docent.

Tercera xerrada del cicle:

"Allò que tenim a l'abast pel que fa a la prevenció. Les intervencions "petites" en els nostres àmbits".

A càrrec de Manel Llecha Masot.

Mestre del CEIP Joan Coret, de Badalona. Ha estat coordinador de prevenció de riscos laborals. Es membre del grup de treball "Gestió de la Prevenció i Salut Docent". Actualment realitza la llicència d'estudis retribuïda: "Salut laboral: prova pilot d'activitat preventiva i protocols de detecció, prevenció i intervenció".

**Dia 28 de Febrer de 2.008, a les 18 hores
CRP Sant Adrià del Besòs, Plaça de la Vila, 12 6ª planta**

CREENCES

Podem analitzar racionalment el món que ens envolta...però, a la fi, crec que hi ha una emoció que mou les coses, tant en els col·lectius com en el pla individual, ens mou a fer allò que fem. O potser són un seguit de petites emocions que convergeixen: sentir-se en el teu lloc allà on estigues, un punt d'alegria sense perdre la consciència que el dolor i el patiment són també part de la vida, el convenciment que l'esforç val la pena cara a un fi desitjat, èticament correcte...i riure-se'n d'un mateix sovint-sovint...sense deixar de pensar que un granet de sorra és poca cosa...però a l'ull del caçador pot salvar la vida de la llebre...crec que això és aplicable tant a les persones com a les coses de la vida en general.

Quan estem en un col·lectiu, un grup, un sistema, no és possible "no intervenir"... facis el que facis intervens...malgrat sigui des de la passivitat. Crec que és possible la intervenció conscient i la reflexió. Crec que és possible estar "a dins i a fora"... o, si més no, tenir-ho com a objectiu. Aleshores la persona esdevé factor conscient de canvi. Espectador i, alhora, membre actiu del sistema.

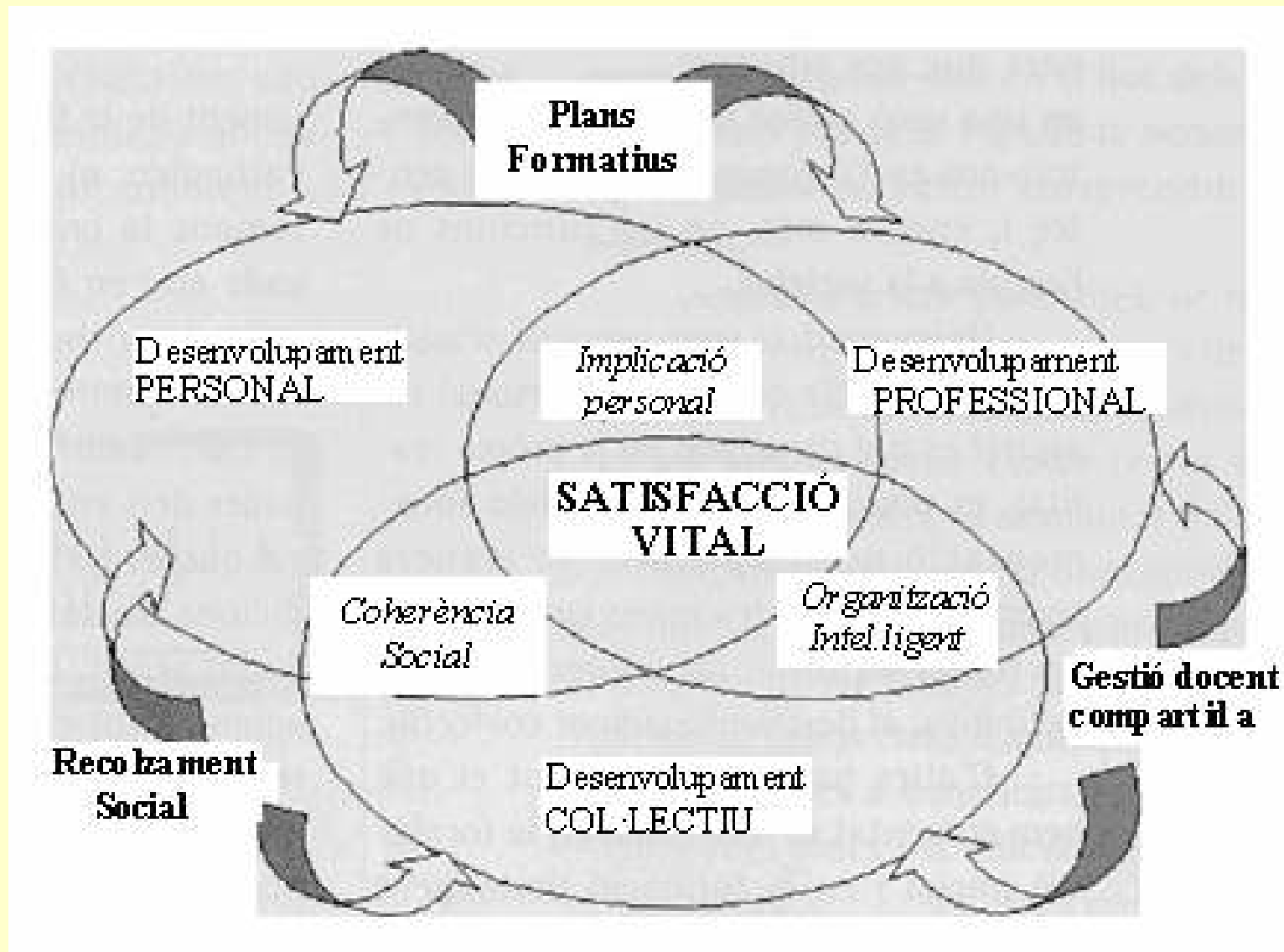
Crec que el col·lectiu dels ensenyants som en un punt de "massa crítica", crec que som propers a un canvi qualitatiu pel que fa a la nostra salut professional, en el sentit d'avançar d'una manera ferma i organitzada en les mesures de detecció, prevenció i intervenció.

Bé, i a la fi: també tinc un bé de Déu de dubtes i inseguretats...

"VAL MÉS PREVENIR..."⁽¹⁾

La intervenció en el marc de la prevenció dels riscos laborals i en tot allò que afavoreixi el benestar de les persones en l'àmbit docent.

La Organització Mundial de la Salut (OMS) en la seva Constitució de 1946, defineix a la Salut com l'estat de complet benestar físic, mental i social, i no sols l'absència d'afeccions o malalties.

Tres elements clau d'una organització de treball saludable:

1. L'entorn físic ha de ser segur i saludable, cosa que es relaciona amb els riscos laborals clàssics de seguretat i higiene.

2. L'entorn psicosocial ha de ser segur i saludable. Altres formes de referir-se a aquest àmbit són organització del treball o estressors laborals, que amenacen la salut física i psicològica dels empleats.

3. L'entorn de treball ha de donar suport a iniciatives per promoure conductes saludables.

Lucía Artazcoz a "Les organitzacions de treball saludables" dins de "LA PREVENCIÓ DELS RISCOS PSICOSOCIALS ALS CENTRES DOCENTS", investigació duta a terme pel Grup de Treball Salut i Treball Docent de l'Associació de Mestres Rosa Sensat.

“Pregúntese dónde le duele la vida”

Humberto Maturana entrevistado por Lluís Amiguet
a “La contra” del diario “La Vanguardia” del 7 de Noviembre de 2005

... sostiene que los humanos somos el fruto de la cooperación y no de la mera competencia por sobrevivir. Maturana, además, no se ha limitado a matizar a Darwin en el trabajo académico, sino que ha extraído de su evolucionismo cooperativo toda una filosofía de vida que comparte en Chile con los alumnos de su Instituto Matricial y que ha traído a Esade.

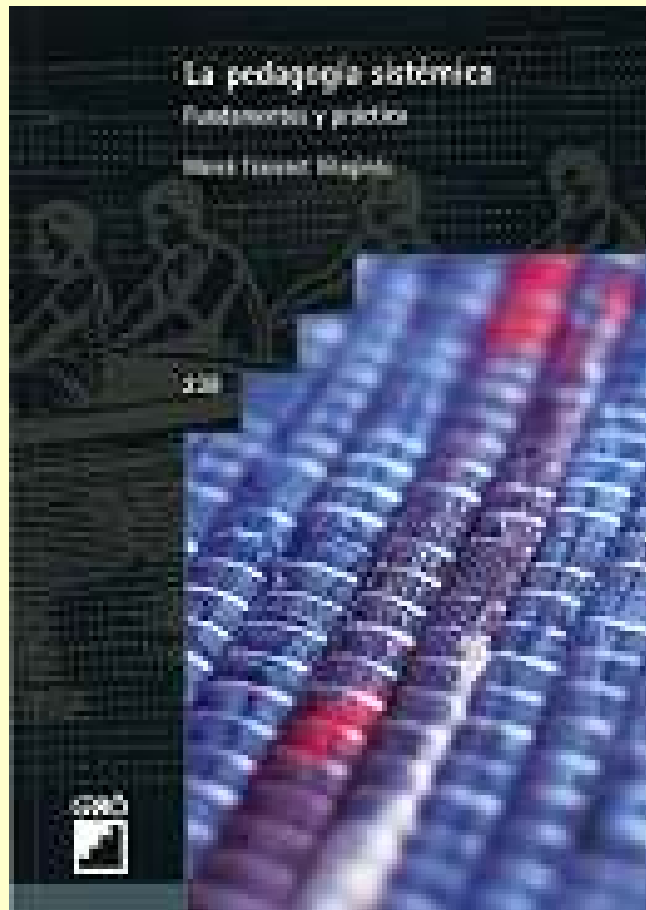
De hecho, esta ‘contra’ es fruto del empecinamiento de un empresario catalán al que le va mejor después de que Maturana le convenciera de las ventajas evolutivas de competir, pero sin dejar de cooperar

En els darrers temps he sentit parlar de l'enfocament sistèmic a l'hora de reflexionar sobre el treball amb persones. D'alguna manera entenc que es tracta de veure aquell grup amb qui es vol intervenir (ja sigui una família, una classe, una escola,...) com un sistema, es a dir com un conjunt de persones i les interrelacions que s'estableixen, amb la complexitat que això comporta per la gran quantitat de variables que hi ha, i pel mateix motiu una certa indeterminació també.

Recentment Carles Parellada Enrich referia a Bert Hellinger i a Humberto Maturana en relació als sistemes. Exposava tres idees:

1. La idea de pertinença. Tots els elements d'un sistema són importants: no hi cap l'exclusió... excloure és la regla número u per a que una cosa no funcioni.
2. Sembla que hi ha d'haver un equilibri entre el que s'aporta i el que es reb del sistema...els extrems (només aportació o només recepció) generen malestar.
3. Cal acceptar els diferents rols que hi ha dins un sistema. Cadascú fa el seu paper respecte al conjunt, cal que cadascú se senti respectat en el seu rol per a que el sistema en el seu conjunt funcioni.

Mes de Juny de l'any 2.005

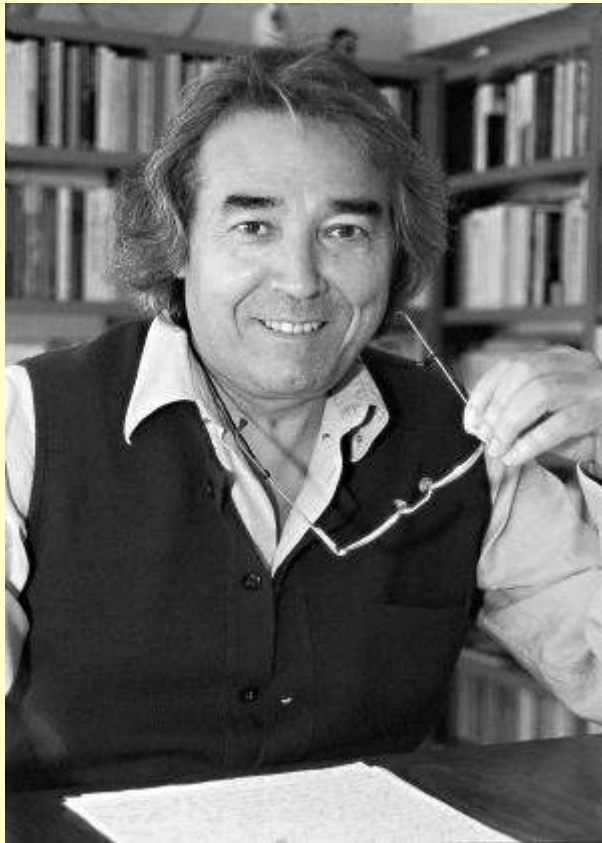
Un sistema se define como el conjunto de elementos en interacción entre ellos y de forma conjunta con el entorno. Cada elemento se puede estudiar de manera aislada, pero sólo adquiere significado en la medida que es considerado parte integrante de un todo; por tanto cualquier estudio de un elemento aislado es parcial, y cualquier elemento puede verse como un sistema que, al mismo tiempo, forma parte de otro sistema mayor.

- Direcció
- Cap d'Estudis
- Secretari
- Administratiu
- Coordinadors
- Tutors
- Especialistes
- Tècnic EI
- Vetllador
- Alumnes
- Monitors menjador
- Conserge
- Servei de neteja
-
- Personal de les activitats
extraescolars

DIFERENTS ROLS
PROFESSIONALS QUE PODEM
TROBAR EN UN CENTRE
D'ENSENYAMENT A
L'ACTUALITAT

“LA FUERZA QUE LLEVAMOS AL AULA ES LA ALEGRÍA POR VIVIR”. Marianne Franke-Gricksch

“El riure genera salut i atractiu i va bé a tothom, a la canalla, a la gent jove, la gran i la més gran. Sempre he pensat que era un do de la naturalesa i un premi a la intel·ligència. Els seus efectes els notem de seguida en la pell de la cara, en l'estat d'ànim del cap i encara en l'estat general del cos”

Sebastià Serrano, “El regal de la comunicació”

“Fes una llista de les persones que et facin sentir alegre i passa més temps amb elles”

(Revista “Vital”, maig de 1.998. Dins de “Encuentro con el Dr. Andrew Weil” pel Dr. Daniel Redwood. Es tracta d’una de les vint mesures que apunten enfocades a “com estimular el poder d’autocuració”).

1. L'equilibri activitat/descans
2. L'alimentació.
3. El propi lloc a la professió i el lloc de la professió a la pròpia vida.
4. La comunicació.
5. L'alegria.
6. El centrament, la meditació, l'assossegament.
7. L'acceptació dels diferents punts de vista (cadascú té la seva visió de la realitat).
8. L'equilibri activitat mental/activitat corporal.
9. L'exercici.

PER A ACABAR

Yo fui camarero, de un cámping. Y descubrí que en un acto como servir un café tienes tres elecciones: dejar al cliente peor de lo que ha venido, tratándole mal; tratarlo con indiferencia y que se vaya igual que ha venido, o bien tratarlo con amabilidad y que se vaya mejor. Y dependiendo de cuál de las elecciones hagamos, estamos cambiando el mundo. Y eso no solo lo experimenta un camarero, sino cualquier persona cada diez minutos de su vida. Cada uno de nosotros tiene el poder de cambiar el ánimo de la persona con quien se cruza.

Francesc Miralles, entrevistat a El Periodico per Gaspar Hernández